

- 4) V každém případě v situaci, o jakou jde v projednávané věci, brání čl. 47 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie a pojem nezávislý a nestranný soud podle práva Evropské unie tomu, aby smírčí soudce, který má zájem na konkrétním rozhodnutí sporu ve prospěch navrhovatele, jenž jako svou jedinou práci vykonává stejnou soudcovskou funkci jako uvedený smírčí soudce, nahradil zákonného soudce z důvodu, že nejvyšší italský justiční orgán – Corte di Cassazione a Sezioni unite (plénium kasačního soudu) odmítl zajistit účinnou ochranu dovolávaných práv, čímž zákonnému soudci uložil povinnost, aby se v případě podaného návrhu k přiznání dovolávaného práva prohlásil nepřislušným, přestože základ předmětného nároku – kterým je v projednávané věci náhrada platu za dovolenou – spočívá v primárním a sekundárním právu Evropské unie, a že „unijní“ právo má vůči státu přímý účinek? V případě, že Soudní dvůr potvrdí rozpor s článkem 47 Listiny, vnitrostátní soud též požaduje, aby Soudní dvůr určil, jaké jsou vnitrostátní prostředky nápravy, kterými lze předejít tomu, aby porušení ustanovení primárního práva Unie vedlo ve vnitrostátním právu k úplnému odepření ochrany základních práv zaručených v projednávané věci unijním právem?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. 2003, L 299, s. 9).

⁽²⁾ Směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. 1999, L 175, s. 43).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Riigikohus (Estonsko) dne 8. srpna 2017 – AS Viking Motors, OÜ TKM Beauty Eesti, AS TKM King, Kaubamaja AS, Selver AS v. Tallinna linn, Maksu- ja Tolliamet

(Věc C-475/17)

(2017/C 347/20)

Jednací jazyk: estonština

Předkládající soud

Riigikohus

Účastníci původního řízení

Navrhovatelky: AS Viking Motors, OÜ TKM Beauty Eesti, AS TKM King, Kaubamaja AS, Selver AS

Odpůrci: Tallinna linn, Maksu- ja Tolliamet

Předběžná otázka

Je třeba vykládat článek 401 směrnice Rady 2006/112/ES ⁽¹⁾ v tom smyslu, že je s ním neslučitelná vnitrostátní daň, která je sice uplatňována obecně a je stanovena úměrně k ceně, avšak podle uplatnitelných předpisů vzniká povinnost jejího zaplacení pouze spotřebiteli v okamžiku prodeje zboží nebo služby, čímž konečné daňové zatížení nese spotřebitel, a která narušuje společný systém daně z přidané hodnoty a hospodářskou soutěž?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 4. srpna 2017 – Pelham GmbH, Moses Pelham, Martin Haas v. Ralf Hütter, Florian Schneider-Esleben

(Věc C-476/17)

(2017/C 347/21)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof